

[Boligministeren.]

handlede arealer opkøbes i spekulationsøjemed, opnås gennem offentlige erhvervelser. Der er et betydeligt behov for arealer til feriecentre, kolonihaver, campingpladser osv., og det er tanken, at de arealer, der erhverves af det offentlige, og som ikke skal friholdes for bebyggelse, almindeligvis bør stilles til rådighed for almennyttige foretagender. Herved opnås både en større social bredde i den rekreative politik og en øget udnyttelsesgrad af de rekreative områder, idet feriecentre o. lign. gør det muligt for mange familier successivt at få ferieophold i det samme sommerhus. Arealforbruget pr. familie vil herved blive langt mindre end ved den traditionelle sommerhusbebyggelse.

Med denne politik tilsigtes det ikke at lægge hindringer i vejen for den enkeltes køb af et sommerhus, men at skabe alternativer til den sædvanlige form for fritidsbosætning. Det er ifølge lovforslaget tanken, at staten først og fremmest skal erhverve de egnede ejendomme ved køb i det frie marked. Erhvervelserne må finde sted i overensstemmelse med den løbende planlægning, og både landbrugsministeriet, kulturministeriet og boligministeriet skal derfor medvirke ved lovens administration.

Der påregnes over en halv snes år stillet omkring 100 mill. kr. årlig til rådighed til jorderhvervelse i henhold til loven. Beløbet skal da også kunne anvendes til udlån til kommuner, amtskommuner eller almennyttige foretagender til deres jorderhvervelse. Den jord, der kan sikres herigennem, skal efter lovtorslaget være af betydning for fremme af befolkningens rekreative interesser. Der sigtes ikke alene til arealer til feriecentre, campingpladser og de såkaldte fjernkolonihaver, men også til arealer i de kommende naturparkeres kerneområder og til andre arealer, som kan ventes udsat for et efterspørgselspres fra privat side på grund af deres rekreative værdi.

Selv om frie køb antagelig vil muliggøre, at det offentlige hen ad vejen kan erhverve de strategisk velbeliggende ejendomme i de pågældende områder, har regeringen alligevel anset det for nødvendigt at supplere de frie køb med en forkøbsret og en ekspropriationsadgang. Efter lovforslaget kan der pålægges forkøbsret for staten på nærmere udpegede ejendomme i landzone eller i

sommerhusområde. Det offentlige bør have mulighed for at erhverve arealer, der er særlig egnede til rekreativ udnyttelse, også i de tilfælde, hvor der fra anden side vises interesse for køb af de pågældende arealer.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, sigtes der på enkelte ejendomme eller på samtlige ejendomme i et vist mindre område. I tilknytning til den løbende planlægning vil de ejendomme, som har ganske særlig interesse, blive pålagt en forkøbsret for staten, og når ejeren vil sælge ejendommen, har staten ret til at overtage den på de vilkår, ejeren har kunnet opnå ved salg til anden side. Først på dette tidspunkt skal staten tage stilling til, om man vil udnytte sin forkøbsret og overtage ejendommen. Efter lovforslaget skal forkøbsretten ikke kunne gøres gældende ved familieoverdragelser og arveerhvervelser.

Regeringen har overvejet, om forkøbsretten burde være helt generel og omfatte alle ejendomme inden for større interesseområder, der kunne angives i loven. Men en helt generel forkøbsret ville være administrativt uhyre belastende, og hverken administrationsudgifterne eller det besvær, man påfører de private, vil stå i rimeligt forhold til det samfundsmæssige udbytte. Det er heller ikke muligt på rimelig måde at fastlægge særlige interesseområder ved hjælp af generelle kriterier i lovtæksten. Man har derfor valgt den foreslåede ordning med konkrete og punktvis pålæg af forkøbsret.

Lovforslaget indeholder også en bestemmelse, hvorefter en ejendom kan eksproprieres, når det er af væsentlig betydning at råde over ejendommen for at sikre gennemførelsen af en iværksat planlægning til fremme af befolkningens rekreative interesser. Ekspropriation knyttes således til en igangværende planlægning og svarer derved for så vidt til andre ekspropriationsbestemmelser i planlægningslovgivningen. Ekspropriationsbestemmelsen vil sikre, at det offentlige kan få rådighed over en ejendom eller et areal, som det i det konkrete tilfælde er af væsentlig betydning for lovens formål at råde over, men som ejeren ikke udbyder til salg. Men det skal understreges, at adgangen til ekspropriation kun tænkes udnyttet med betydelig tilbageholdenhed.

Forslaget til lov om sommerhuse og camping m. v. svarer til den forrige regering